

BEN SENİN AKRANIM DEĞİLİM Kİ AŞK

Yunus Kara

Gün doğusundan evvel gün batısından sonra
Yokken şarkı ve şiir doğulmamışken Kayra;
Senle çatlardı tohum senle açardı çiçek
Sana secde ederdi Afrodit, Zeus ve Râ.

*Seninle başlamış Arzdaki hayat
Seninle can bulmuş insan ve nebat
Seni kuşanmışken bütün tabiat
Ben senin akranın değilim ki aşk.*

Tozunun ilk zerresi sineme değdiğinde
Gücüne boyun eğdim dilim ikrar derdinde
Boyumu çoktan aştı ilk adımda suların
Adını okuyorum her kitapta her dinde.

*Sensin dokunulmaz o en mukaddes
Hayatı mesh eden İsevi nefes
Her şeyi tüketen tükenmez heves
Ben senin akranın değilim ki aşk.*

Dağlar yürüdü bir gün ufuklar yere indi
Fırtınalar tükendi son kasırğa da dindi
Sevenler sürgün şimdi sevileden eser yok
Sevmek suç ise eğer o soylu suç senindi.

*Sen ince hastalık; ömür hırsız
Uslanmaz hercai, sevgi arsız
Sen kalp çarpıntısı, sen müzmin sızı
Ben senin akranın değilim ki aşk.*

Çağırсан da beni sen varlığın şuh sesiyle
Elinden kaçacağım bir aslan yelesiyle
Mevsimlerden yaz gibi, şirk söyleyen söz gibi
Sen istersen beni yak o şevkin halesiyle.

*Yokluğun bırakır çar-naçar beni
Ateşin kuşatır hep yakar beni
Yolunda eyleme sen duçar beni
Ben senin akranın değilim ki aşk.*

En sihirli sözlerin en güçlü büyülerin
Sana yataklık eden gönül denen o yerin
Huzuruna varmışken, kapısında durmuşken
Adımı sildi elin kalem çekti gözlerin.

*Adının ilk harfi Bezm-i elestti
Kirpikle ant içti, gözle söz kesti
Bir kez başlayınca estikçe esti
Ben senin akranın değilim ki aşk.*

Kays'ı Mecnûn eyleyip çöllere salan sendin
Beşerin dilindeki en büyük yalan sendin
Çaresiz kaldı ilim dermanın bulamadı
Devası bilinmeyen sebebi nalan sendin.

*Seni anlatmanın derdiyle lisan
Şiire ses verdi şarkıya makam
Sana gelen yollar baştan sona gam
Ben senin akranın değilim ki aşk.*

Düşlerimi boyayıp bir pembe fırça ile
Yüreğimi kaplarsın zulümden sırça ile
Araya dağlar koyup oyalarsın sen beni
Gözlerimi bağlarsın mehtapla-ayça ile.

*El ele tutuşup hain hicranla
Oyunlar edersin gönülle canla
Üstüme yürürsün kılıç kakanla
Ben senin akranın değilim ki aşk.*

Senin adınla yandı ömür denen sermayem
Elde yok avuçta yok divanelik son payem
Kurtuluş yok ki senden; hava da sen suda sen
Her yanımda sen varsın, senin varlığın elem.

*Bana mı saklarsın dert hevengini
Başka kalpte ara sen de dengini
Daha büyük elem var mı sen gibi
Ben senin ekranın değilim ki aşk...*